

Pentru firmele care lucrează în sistem lohn recomandăm informarea societății străine cu privire la obligațiile din România privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, astfel încât să fie luate în considerare la momentul stabilirii echilibrului contractual toate costurile aferente pe care societatea din România le va avea.

**sistem
lohn**

În calitate de importator, societatea românească trebuie să depună declarația la Administrația Fondului pentru Mediu (AFM) privind ambalajele. Numărul și greutatea acestora ar trebui să apară pe factura primită. Avantajul de a fi trecute pe factură este faptul că se asigură trasabilitatea acestor ambalaje. În caz contrar, trebuie să existe un document intern (proces-verbal de recepție) în care să fie introduse aceste date. Ele reprezintă punctul de referință aferent calculului contribuției, conform O.U.G. nr. 196/2005 privind Fondul pentru Mediu, cum ar fi cea prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. d): „o contribuție de 2 lei/kg datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională bunuri ambalate [...]”.

Responsabilitățile operatorilor economici se pot realiza:

- a) individual, prin colectarea și valorificarea deșeurilor de ambalaje provenite din activitatea proprie sau preluate de la generatori sau deținători de deșeuri, stații de sortare, colectori autorizați, administrate prin intermediul operatorilor economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului pentru colectarea și valorificarea deșeurilor de ambalaje;
- b) prin transferarea responsabilităților, pe bază de contract, către un operator economic autorizat de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

**responsa-
bilități
operatori
economici**

Pentru litera a) trebuie să încheiați un contract cu unul sau mai mulți operatori autorizați pentru fiecare operațiune.

Recomandăm solicitarea periodică a listelor acestor operatori de la agențiile pentru protecția mediului.

Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje a fost modificată prin Legea nr. 87 din 4 aprilie 2018 (publicată în Monitorul Oficial nr. 311 din 10 aprilie 2018 și cu intrare în vigoare la trei zile de la publicare), care adaugă o nouă interdicție față de cea existentă (de a introduce pe piață doar ambalajele care îndeplinesc cerințele esențiale prevăzute în anexa 2 la lege), și anume interzicerea începând cu data de 1 iulie 2018 a pungilor de transport din plastic subțire și foarte subțire, cu mâner.

Cu alte cuvinte, toți importatorii sau producătorii de ambalaje nu vor mai importa sau produce acest tip de ambalaje care în prezent este utilizat la scară largă, deși ele se încadrează în cerințele prevăzute de lege (anexa 2 a Legii nr. 249/2015).

Până la 1 ianuarie 2019, ambalajele care se află pe piața națională vor putea fi în continuare utilizate și comercializate, însă după această dată a fost introdusă interdicția comercializării acestora.

Ambalajele care fac obiectul interdicției sunt cele fabricate din plastic, acestea fiind definite astfel:

- **pungi de transport din plastic** – pungi de transport, cu sau fără mâner, fabricate din plastic, furnizate consumatorilor la punctele de vânzare de bunuri sau produse;

pungi de transport

- **pungi de transport din plastic subțire** – pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 50 de microni;
- **pungi de transport din plastic foarte subțire** – pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 15 microni, care sunt necesare din motive de igienă sau care sunt utilizate ca ambalaje primare pentru produsele alimentare în vrac, atunci când acest lucru contribuie la prevenirea risipei de alimente.

pungi de transport

Amintim că, în prezent, potrivit art. 9 lit. q) din O.U.G. nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu se percepe o ecotaxă, în valoare de 0,1 lei/bucată, aplicată pungilor și sacoșelor pentru cumpărături, cu mâner integrat sau aplicat, fabricate din materiale obținute din resurse încasată de la operatorii economici care introduc pe piața națională astfel de ambalaje de desfacere.

Posibil ca în viitor această ecotaxă să fie eliminată, întrucât spiritul noilor reglementări este de a stabili utilizarea ambalajelor doar din materiale regenerabile.

De asemenea, operatorii economici care introduc pe piața națională pungi de transport din plastic biodegradabile și compostabile sunt responsabili pentru etichetarea acestor ambalaje de desfacere. Această obligație se adaugă la cea existentă (operatorii economici producători de ambalaje și/sau de produse ambalate au obligația să utilizeze un sistem de marcare și identificare pentru ambalaje în vederea îmbunătățirii activităților de recuperare și reciclare a deșeurilor de ambalaje și să aplice sistemul de marcare și identificare prevăzut de lege).

Nerespectarea acestor obligații se sancționează cu **amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei.**

Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) a fost transpusă în legislația românească prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 *privind deșeurile de echipamente electrice și electronice*. Prin urmare, un operator român trebuie să se raporteze la obligațiile prevăzute în actul normativ român.

Se impun următoarele precizări:

- **echipamente electrice și electronice**, denumite în continuare **EEE** – înseamnă echipamente care sunt dependente de curenți electrici sau câmpuri electromagnetice pentru a funcționa corespunzător și echipamente pentru generarea, transferul și măsurarea acestor curenți și câmpuri, proiectate pentru utilizarea la o tensiune nominală de maximum 1.000 de volți, pentru curent alternativ, și 1.500 de volți, pentru curent continuu (definiție O.U.G. nr. 5/2015);
- **deșeuri de echipamente electrice și electronice**, denumite în continuare **DEEE** – înseamnă echipamentele electrice și electronice care constituie deșeuri în sensul pct. 9 din anexa nr. 1 la Legea nr. 211/ 2011 privind regimul deșeurilor, republicată, inclusiv componentele, subansamblele și produsele consumabile care fac parte integrantă din produs în momentul în care acesta devine deșeu (definiție O.U.G. nr. 5/2015);
- **deșeu** – orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă ori are intenția sau obligația să îl arunce (definiție Legea nr. 211/2011).

Prin urmare, este important de știut faptul că nu toate echipamentele electrice și electronice pe care o firmă de

service le primește în gestiune pentru prestarea activității vor genera obligații legale. Vor fi considerate deșeuri EEE doar acele elemente pentru care, în urma activității de service, firma consideră că nu mai pot fi utilizate, având intenția de a le arunca sau pentru care este generată obligația de a le arunca.

**reparare
EEE**

Presupunând că, în cadrul unei firme de service, EEE-ul primit pentru reparație poate fi reparat fără schimbarea vreunei componente care se încadrează în definiția de EEE, în acest caz nu se generează niciun deșeu EEE. În cazul în care, în urma efectuării intervenției de reparație, sunt schimbate anumite componente EEE, atunci cele neutilizabile sau care nu mai pot fi reparate de către firma de service se vor încadra în categoria deșeu EEE, moment de la care trebuie respectate prevederile legale.

În acest caz, există două variante:

1. Dacă deșeurile se întorc la client (mai ales în cazul contractelor între societăți străine cu societăți de service din România)

În România, pentru alte tipuri de deșeuri EEE decât cele provenite de la gospodării particulare, producătorii asigură colectarea acestor DEEE. Producătorul este definit ca fiind orice persoană fizică sau juridică care, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv comunicarea la distanță astfel cum este definită în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014 *privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii*:

- (i) are sediul în România și fabrică EEE sub propriul nume sau propria marcă comercială sau ale cărui

EEE sunt proiectate sau fabricate și comercializate sub propriul nume sau sub propria marcă comercială, pe teritoriul României;

- (ii) are sediul în România și revinde pe teritoriul României sub propriul nume sau propria marcă comercială echipamente produse de alți furnizori, un revânzător nefiind considerat „producător” atunci când marca producătorului figurează pe echipament conform pct. (i);
- (iii) are sediul în România și introduce pe piața națională, cu titlu profesional, EEE dintr-o țară terță sau dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene; sau
- (iv) vinde EEE prin mijloace de comunicare la distanță direct gospodăriilor particulare sau utilizatorilor în afara gospodăriilor particulare, în România și are sediul într-un alt stat membru sau într-o țară terță.

Producătorul asigură finanțarea costurilor de colectare, tratare, valorificare și eliminare în condiții de protecție a mediului a DEEE provenite de la alți utilizatori decât gospodăriile particulare și generate de produse introduse pe piață după data de 31 decembrie 2006. Însă producătorii și utilizatorii, alții decât gospodăriile particulare, pot încheia acorduri care stabilesc alte metode de finanțare, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Conform art. 3 alin. (1) lit. f) din Directiva 2012/19, aceeași definiție este aplicabilă nu numai operatorilor din România, ci tuturor operatorilor din Statele Membre ale Uniunii Europene. Prin urmare, și în aceste state ar trebui ca producătorii să fie responsabili cu asigurarea colectării, tratării, valorificării și eliminării DEEE-urilor. Atenție, însă, la actele normative care transpun aceste di-

rective în statele membre cu care aveți relații comerciale, întrucât acolo este aplicabil actul normativ de transpunere. În mod normal, acesta din urmă ar trebui să fie conform cu directiva.

În contractele cu firme din UE ar trebui să se regăsească clauze specifice privind gestionarea DEEE-urilor, astfel încât dacă acestea rămân la partea română, aceasta să poată lua în considerare costurile aferente gestionării DEEE-urilor sau să fie precizată returnarea produsului reparat împreună cu DEEE-urile pentru a fi gestionate de partea străină, conform legislației din țara respectivă.

SFATUL NOSTRU

În cazul în care nu există clauze specifice și este posibilă modificarea contractului, recomandăm să introduceți clauze potrivit cărora, în urma intervenției service la EEE-uri, acestea vor fi retransmise clientului, împreună cu deșeurile rezultate, pentru ca acestea din urmă să fie gestionate de către client în baza relației cu producătorul EEE-urilor pe care le utilizează, fie în baza contractului de achiziție cu producătorul, fie în baza legislației naționale din statul respectiv.

2. În cazul în care deșeurile rămân pe teritoriul României

Față de prevederile legale naționale, este important de reținut faptul că DEEE se colectează separat, fiind interzisă eliminarea acestora sub formă de deșeuri municipale nesortate. După cum menționăm, în România, pentru alte tipuri de deșeuri EEE decât cele provenite de la gospodării particulare, producătorii asigură colectarea acestor DEEE.

Deținătorii de DEEE au obligația de a ține evidența acestora și de a încredința deșeurile rezultate numai operatorilor autorizați pentru colectarea și/sau tratarea DEEE.

**evidență
DEEE**

Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.494/846/2016 *pentru aprobarea procedurii și criteriilor de acordare a licenței de operare, revizuire, vizare anuală și anulare a licenței de operare a organizațiilor colective și de aprobare a planului de operare pentru producătorii care își îndeplinesc în mod individual obligațiile, acordarea licenței reprezentanților autorizați, precum și componența și atribuțiile comisiei de autorizare, pentru gestionarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice*, menționează autorizarea:

- organizațiilor colective *care acționează în numele producătorilor EEE;*
- reprezentanților autorizați ai *producătorilor din statele membre.*

Pentru firmele care dețin DEEE-uri se recomandă contactarea acestor organizații și reprezentanți autorizați în vederea discutării punctuale a aspectelor legate de DEEE pe care le generează.

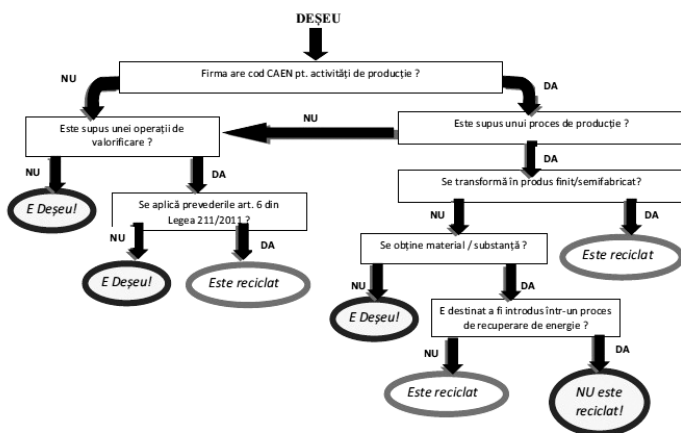
În același timp, se pot contacta centrele de colectare, care, în principiu, sunt destinate DEEE produse în gospodăriile particulare, pentru a stabili în ce măsură se pot transmite DEEE, în baza unor documente justificative (de exemplu, proces-verbal, contract de preluare etc.).

Recomandăm utilizarea unei corespondențe care să fie arhivată în cadrul firmei dvs.

Conform Anexei nr. 2 la metodologia aprobată prin OMM nr. 1.503/2017, evaluarea operației de valorificare ca fiind operație de reciclare se realizează potrivit Diagramei privind procesul de valorificare a deșeurilor, prezentate în **figura nr. 1**.

Un deșeu se consideră ca fiind reciclat în momentul în care acesta și-a încetat statutul de deșeu, potrivit Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicate, cu modificările și completările ulterioare.

Fig. nr. 1 – Diagrama privind procesul de valorificare a deșeurilor

În cazul deșeurilor municipale reciclate prin compostare, sunt luate în calcul pentru îndeplinirea obiectivului de reducere numai cantitățile de deșeuri compostate în instalații autorizate din punctul de vedere al protecției mediului pentru producerea de medii de creștere a plantelor, de soluri de ghiveci înlocuitoare de turbă, de produse pentru fertilizare, produse pentru îmbunătățirea solurilor, pentru gestionarea humusului.

Exemplu:

- Cantitatea încredințată spre eliminare prin depozitare: 1.000 t
 - Cantitatea încredințată spre valorificare prin alte forme decât reciclarea: 100 t
 - Cantitatea încredințată spre reciclare: 150 to
 - $C_{col} = 1.000 + 100 + 150 = 1.250$ t
- Contribuția = $(C_{col} * P - C_{rec}) * 50$ lei = $(1.250 * 25\% - 150) = 8.125$ lei

În declarație, în coloana „Cantitatea de deșeuri municipale colectate prin operatorii serviciului public de salubritate, în anul de raportare (tone)” se înscrie cu cifre arabe, în tone, cantitatea de deșeuri municipale efectiv colectată prin operatorii serviciului public de salubritate în anul de raportare – 1.250 to.

6.1.10. Ecotaxa aplicată pungilor și sacoșelor pentru cumpărături fabricate din materiale obținute din resurse neregenerabile în valoare de 0,1 lei/bucată

6.1.10.1. Persoanele obligate la plata contribuției

Pentru pungile și sacoșele pentru cumpărături, cu mâner integrat sau aplicat, fabricate din materiale obținute din resurse neregenerabile ecotaxa, în valoare de 0,1 lei/bucată, se datorează de către operatorii economici care introduc pe piața națională astfel de ambalaje de desfacere.

Obligația de a calcula și de a plăti ecotaxa în valoare de 0,1 lei/bucată revine operatorilor economici care introduc pe piața națională pungi și sacoșe pentru cumpărături, cu mâner integrat sau aplicat, fabricate din materiale obținute din resurse neregenerabile, după cum urmează:

- a) operatorii economici care **produc** ambalaje de desfacere, pentru pungile și sacoșele fabricate în România;
- b) operatorii economici care **introduc pe piața națională** ambalaje de desfacere, pentru pungile și sacoșele achiziționate din afara spațiului național.

Situația cantităților de deșuri de ambalaje
valorificate/incinerate cu recuperare de energie pentru
Societatea Comercială, C.U.I.

Denumirea operatorului economic

CUI

Nr. contract

Perioada de raportare:

	Tip deșeu					Total (kg)	Operația de valorificare	
	Hârtie/ Carton	Sticlă	Plastic	Metal	Lemn		Denumire:	Cod:
Cantitatea de ambalaje preluată/contractată (kg)								
Obiectiv de valorificare prin reciclare (kg)								
Obiectiv de valorificare prin alte forme (kg)								

Nume și prenume

.....

Semnătură

.....

L.S.

Pentru a fi luate în calcul pentru îndeplinirea obiectivelor de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie a deșeurilor de ambalaje, respectiv de gestionare a anvelopelor uzate, sunt necesare următoarele:

a) cantitățile de deșeuri de ambalaje, respectiv de anvelope uzate, trebuie să facă obiectul unor contracte încheiate între operatorul economic și operatori economici autorizați pentru prestarea de servicii de colectare, prestarea de servicii de valorificare/reciclare deșeuri de ambalaje, respectiv de gestionare a anvelopelor uzate;

b) facturarea serviciilor de valorificare/reciclare deșeuri de ambalaje, respectiv de gestionare a anvelopelor uzate, trebuie să se realizeze în conformitate cu prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și cu reglementările contabile, în baza documentelor care dovedesc valorificarea/reciclarea/gestionarea respectivelor deșeuri;

c) pe facturile fiscale și pe documentele de însoțire a transporturilor de deșeuri de ambalaje trebuie să se menționeze că încredințarea se realizează în scopul îndeplinirii obiectivelor anuale de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie a deșeurilor de ambalaje, respectiv de reciclare, de către operatorii economici, precum și datele de identificare ale acestora;

d) pe facturile fiscale și pe documentele de însoțire a transporturilor de deșeuri de anvelope uzate trebuie să se menționeze că încredințarea se face în scopul îndeplinirii obiectivelor anuale de gestionare de către operatorii economici, precum și datele de identificare ale acestora;

e) în cazul tranzacțiilor intraunionale sau extraunionale, trebuie să se dețină documentul care atestă calitatea

Situație practică 28

Ce informații sunt utile pentru un responsabil de mediu debutant într-o societate care produce DEEE?

1. Evidența deșeurilor

Potrivit legislației, un **deșeu** reprezintă orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă ori are intenția sau obligația să îl arunce. **Gestionarea deșeurilor** reprezintă totalitatea activităților ce formează fluxul deșeurilor de la producere la eliminare, în cel mai rău caz, astfel: colectarea, transportul, valorificarea, eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un comerciant sau un broker.

poluatorul plătește

În conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, costurile operațiunilor de gestionare a deșeurilor se suportă de către producătorul de deșeuri sau, după caz, de deținătorul actual ori anterior al deșeurilor.

definiții

Orice persoană fizică sau juridică din România se încadrează la cel puțin una dintre următoarele situații:

- **Deținător de deșeuri** – producătorul deșeurilor sau persoana fizică ori juridică ce se află în posesia acestora.
- **Producător de deșeuri** – orice persoană ale cărei activități generează deșeuri, producător de deșeuri sau orice persoană care efectuează operațiuni de pre-tratare, amestecare ori de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri.
- **Broker** – orice întreprindere/operator economic care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeu-

rilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor.

- **Comerciant** – orice întreprindere/operator economic care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv acei comercianți care nu intră fizic în posesia deșeurilor.

Prin urmare, indiferent dacă există sau nu o autorizație de mediu, o societate este considerată a fi producătoare de deșeuri (achiziționând hârtie – de exemplu, pentru imprimantă; plastic – de exemplu, instrumente de scris; metal – de exemplu, instrumente de scris etc.).

Producătorii de deșeuri sunt obligați să asigure evidența gestiunii deșeurilor pentru fiecare tip de deșeu, în conformitate cu modelul prevăzut în Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2002 și să transmită anual această evidență agenției județene pentru protecția mediului. Aceste evidențe trebuie păstrate timp de **trei ani**.

De asemenea, societatea trebuie să desemneze o persoană din rândul angajaților proprii (instruit în domeniul gestiunii deșeurilor, ca urmare a absolvirii unor cursuri de specialitate), care să urmărească și să asigure îndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege.

Pentru toate aceste obligații există și posibilitatea delegării prin încheierea unui contract cu o persoană juridică specializată, însă se recomandă încheierea unui contract care să asigure faptul că beneficiarul obține toate documentele justificative, pentru că răspunderea nu se transferă automat.

DEEE-uri

Componentele IT se încadrează în EEE, respectiv DEEE (deșeuri de echipamente electrice și electronice), iar ambalajele (de tipul carton, hârtie, metal) dacă îndeplinesc criteriile definite de lege generează obligații conform actului normativ Legea nr. 249/2015 *privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje*, care transpune prevederile Directivei 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

Pentru ambele cazuri, obligațiile izvorăsc la momentul în care un echipament devine deșeu, conform definiției legale. Dacă elementele devin deșeu în țară (în sensul că s-a stabilit contractual că nu sunt returnate clientului și pentru ele există intenția de a le arunca), atunci deținătorul are obligațiile prevăzute de O.U.G. nr. 5/2015 pentru DEEE.

Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) a fost transpusă în legislația română prin O.U.G. nr. 5/2015 *privind deșeurile de echipamente electrice și electronice*. Prin urmare, un operator român trebuie să se raporteze la obligațiile prevăzute în actul normativ român.

Se impun următoarele precizări:

- **echipamente electrice și electronice**, denumite în continuare **EEE** – înseamnă echipamente care sunt dependente de curenți electrice sau câmpuri electromagnetice pentru a funcționa corespunzător și echipamente pentru generarea, transferul și măsurarea acestor curenți și câmpuri, proiectate pentru utiliza-

definiții

- rea la o tensiune nominală de maximum 1.000 de volți, pentru curent alternativ, și 1.500 de volți, pentru curent continuu (definiție O.U.G. nr. 5/2015);
- **deșuri de echipamente electrice și electronice**, denumite în continuare **DEEE** – înseamnă echipamentele electrice și electronice care constituie deșuri în sensul pct. 9 din anexa nr. 1 la Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, inclusiv componentele, subansamblele și produsele consumabile care fac parte integrantă din produs în momentul în care acesta devine deșeu (definiție O.U.G. nr. 5/2015);
 - **deșeu** – orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă ori are intenția sau obligația să îl arunce (definiție Legea nr. 211/2011).

definiții

Prin urmare, este important de știut faptul că nu toate echipamentele electrice și electronice pe care o firmă de service le primește în gestiune pentru prestarea activității vor genera obligații legale. Vor fi considerate deșuri EEE doar acele elemente pentru care, în urma activității de service, firma consideră că nu mai pot fi utilizate, având intenția de a le arunca sau pentru care este generată obligația de a le arunca.

Situație practică 29

Ce informații sunt utile pentru un responsabil de mediu debutant care va avea sarcini legate de declarațiile ce trebuie depuse la AFM?

Aveți nevoie să descărcați și să utilizați programul de declarații publicat pe site-ul AFM. Administrația Fondului pentru Mediu face publică, pe propriul site, lista operatorilor economici care pot gestiona deșuri în numele generatorilor.

**program
declarații
AFM**

Exemplu de analiză și gestionare a deșeurilor:

Conform O.U.G. nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu art. 9 alin. (1) lit. d): o contribuție de 2 lei/kg, datorată de operatorii economici care introduc pe piața națională bunuri ambalate, care distribuie pentru prima dată pe piața națională ambalaje de desfacere, și de operatorii economici care închiriază, sub orice formă, cu titlu profesional, ambalaje, pentru diferența dintre cantitățile de deșuri de ambalaje corespunzătoare obiectivelor minime de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și de valorificare prin reciclare prevăzute în anexa nr. 3 și cantitățile de deșuri de ambalaje efectiv valorificate sau incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie și valorificate prin reciclare.

Obiectivele legale pentru ambalaje/deșeurile de ambalaje din carton sunt de:

- 60% – obiectiv de valorificare prin reciclare/tip de material;
- 55% – obiectiv global de valorificare prin reciclare;
- 60% – obiectiv global de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie.

Potrivit Legii nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, responsabilitățile firmei se pot realiza:

- a) individual, prin colectarea și valorificarea deșeurilor de ambalaje provenite din activitatea proprie sau preluate de la generatori sau deținători de deșuri, stații de sortare, colectori autorizați, administrate prin intermediul operatorilor economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului